

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Oradea (Rumunia) w dniu 8 lutego 2018 r. – CV / DU

(Sprawa C-85/18)

(2018/C 152/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CV

Strona pozwana: DU

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie miejsca zwykłego pobytu dziecka w rozumieniu art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 2201/2003 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że to miejsce zwykłego pobytu odpowiada miejscu, z którym dziecko wykazuje pewną integrację ze środowiskiem społecznym i rodzinnym, niezależnie od okoliczności, że w innym państwie członkowskim zostało wydane orzeczenie po przeprowadzeniu się dziecka wraz z jego ojcem na terytorium państwa, w którym małoletni zintegrował się z tym środowiskiem społecznym i rodzinnym? Czy też, w takim przypadku należy zastosować przepisy art. 13 rozporządzenia nr 2201/2003, które określają jurysdykcję w oparciu o obecność dziecka?
- 2) Czy okoliczność, że małoletni posiada obywatelstwo państwa członkowskiego, w którym zamieszkał ze swym ojcem, w sytuacji, gdy jego rodzice posiadają tylko obywatelstwo rumuńskie, jest istotna do celów określenia miejsca zwykłego pobytu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003 L 338, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal in Northern Ireland (Zjednoczone Królestwo) w dniu 9 lutego 2018 r. – Ermira Bajratari / Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-93/18)

(2018/C 152/16)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal in Northern Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Ermira Bajratari

Druga strona postępowania: Secretary of State for the Home Department

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dochód z zatrudnienia, które w świetle prawa krajowego jest nielegalne, może zostać uwzględniony w celu wykazania, że dana osoba dysponuje w pełni lub częściowo wystarczającymi zasobami w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy o obywatelach ⁽¹⁾?

- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy przesłanki określone w art. 7 ust. 1 lit. b) mogą być spełnione, jeśli zatrudnienie uznaje się za nietrwałe jedynie ze względu na jego nielegalny charakter?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 12 lutego 2018 r. – Nalini Chenchooliah / Minister for Justice and Equality

(Sprawa C-94/18)

(2018/C 152/17)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nalini Chenchooliah

Strona pozwana: Minister for Justice and Equality

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli małżonkowi obywatela UE, który skorzystał z prawa do swobodnego przemieszczania się na podstawie art. 6 dyrektywy 2004/38/WE (¹) odmówiono prawa pobytu na podstawie art. 7 ze względu na to, że ten obywatel UE nie korzysta lub już przestał korzystać z praw wynikających z traktatu UE w przyjmującym państwie członkowskim i jeżeli planowane jest wydalenie tego małżonka z omawianego państwa członkowskiego, to czy wydalenie to powinno nastąpić na mocy przepisów dyrektywy i zgodnie z nimi, czy też jest objęte zakresem prawa krajowego państwa członkowskiego?
- 2) W przypadku gdy odpowiedź na powyższe pytanie jest taka, że wydalenia należy dokonać zgodnie z przepisami dyrektywy, to czy wydalenie z terytorium powinno odbyć się na podstawie i zgodnie z wymogami rozdziału VI dyrektywy, a w szczególności z jej art. 27 i 28, czy też państwo członkowskie może w takich okolicznościach powołać się na inne przepisy dyrektywy, w szczególności jej art. 14 i 15?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004 L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 12 lutego 2018 r. – T. Boer & Zonen BV / Staatssecretaris van Economische Zaken

(Sprawa C-98/18)

(2018/C 152/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: T. Boer & Zonen BV

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Economische Zaken